

- 2) Utgör artiklarna 4.3 FEU, 19.1 FEU och 267 FEUF, även mot bakgrund av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder mot en tolkning och tillämpning av artikel 111 åttonde stycket i konstitutionen, artiklarna 360 första stycket nr 1 och 362 första stycket i codice di procedura civile och artikel 110 i codice del processo amministrativo, såsom nämnda tolkning och tillämpning framgår av nationell rättspraxis, enligt vilka det inte går att inge kassationsöverklagande till Corte suprema di cassazione i plenum av "skäl som rör behörighet", närmare bestämt på grund av bristande behörighet, av domar som meddelats av Consiglio di Stato som, i samband med att den skulle meddela avgörande i tvister angående tillämpningen av unionsrätten, omotiverat har underlåtit att begära förhandsavgörande trots att de villkor som fastställts av EU-domstolen (från och med dom av den 6 oktober 1982, Cilfit, 283/81) – vilka är uttömmande och ska tolkas strikt – enligt vilka den nationella domstolen undantas från denna skyldighet, inte var uppfyllda, när det beaktas att den aktuella situationen strider mot principen att nationella bestämmelser eller nationell processuell praxis, även av lagstiftningsmässig eller konstitutionsmässig karaktär, är oförenliga med unionsrätten för det fall att en nationell domstol (oavsett om den ska meddela avgörande i sista instans eller ej) mot bakgrund därav, om än temporärt, fråntas behörigheten att hänskjuta tolkningsfrågor, med den följd att EU-domstolen berövas sin exklusiva behörighet att meddela den korrekta och bindande tolkningen av unionsrätten, att en eventuell avvikande tolkning av den lagstiftning som den nationella domstolen har tillämpat jämfört med unionsrätten blir oåterkallelig (och att dess konsolidering främjas) och att en enhetlig tillämpning av unionsrätten och ett effektivt domstolsskydd av subjektiva rättsliga situationer som följer av unionsrätten undergrävs?
- 3) Är de principer som EU-domstolen slog fast i dom av den 5 september 2019, Lombardi, C-333/18, dom av den 5 april 2016, Puligienica, C-689/13, och dom av den 4 juli 2013, Fastweb, C-100/12, mot bakgrund av artiklarna 1.1, 1.3 och 2.1 i direktiv 89/665/EEG ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 2007/66/EG ⁽²⁾, tillämpliga i den situation som är för handen i det nationella målet, där Consiglio di Stato – då en anbudsgivare hade bestritt uteslutningen från ett upphandlingsförfarande och tilldelningen av kontraktet till ett annat företag – begränsade sin sakprövning till den grund varigenom den uteslutna anbudsgivaren hade bestritt att dess tekniska anbud hade tilldelats ett poängtal under "tröskeln" och – då Consiglio di Stato först behandlade de genkärsmål som hade väckts av den upphandlande myndigheten och den vinnande anbudsgivaren – biföll dessa genkärsmål samt avvisade (och underlät att pröva i sak) de övriga grunder i huvudkärålet varigenom anbudsgivaren hade bestritt upphandlingsförfarandets utfall av andra skäl (oklarhet i upphandlingsdokumenten vad gäller kriterierna för bedömning av anbudet, bristande motivering till de tilldelade poängen, rättsstridig utnämning och sammansättning av upphandlingskommittén), med stöd av en nationell rättspraxis enligt vilken ett företag som har uteslutits från ett upphandlingsförfarande inte har något berättigat intresse av att framställa invändningar mot att konkurrenten tilldelats kontraktet, däribland genom yrkande om ogiltigförklaring av upphandlingsförfarandet, och är det då förenligt med unionsrätten att företaget mot denna bakgrund fråntas rätten att i domstol få prövat varje grund för att bestrida upphandlingsförfarandets utfall i en situation där företagens uteslutning inte har fastställts definitivt och där alla anbudsgivare kan göra gällande ett berättigat intresse av att övriga anbud utesluts, vilket kan leda till slutsatsen att det är omöjligt för den upphandlande myndigheten att välja ett anbud som uppfyller de ställda kraven och att ett nytt förfarande inleds i vilket alla anbudsgivare kan delta?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 1989, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling (EUT L 335, 2007, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen, Grekland) den 1 oktober 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. mot Ypourgos Perivallontos kai Energeias

(Mål C-499/20)

(2020/C 433/46)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i det nationella målet

Klagande: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Motpart: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Tolkningsfrågor

Ska artiklarna 4.1.1, 7.4 och 8, jämförda med bilaga I, i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/23/EG av den 29 maj 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tryckbärande anordningar (EGT L 181) tolkas på så sätt att de utgör hinder för nationella föreskrifter såsom punkterna 1.2.4, P9.5.6.9 och P9.5.8.2 i den grekiska tekniska föreskriften om naturgasanläggningar inomhus med ett driftstryck på max. 500 mbar, som är omtvistade i det nationella målet, där det av hänsyn till människors säkerhet, först och främst med avseende på seismiska fenomen, fastställs villkor och begränsningar (ventilationskrav, förbud mot underjordisk ledningsdragning) vad gäller metoderna för installation av tryckbärande anordningar (gasledning), när nämnda villkor och begränsningar utan åtskillnad även tillämpas på ledningar vilka, såsom de som är aktuella i förevarande situation, är CE-märkta och enligt tillverkarens intyg är säkra att installera och använda utan att de uppfyller ovannämnda villkor och begränsningar? Eller

ska ovannämnda bestämmelser i direktiv 97/23/EG, jämförda med artikel 2 i direktivet, i stället tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för villkor och begränsningar vad gäller metoderna för installation av tryckbärande anordningar (gasledning) som de som är aktuella i det nationella målet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 9 oktober 2020 – RM mot Landespolizeidirektion Steiermark

(Mål C-508/20)

(2020/C 433/47)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: RM

Motpart: Landespolizeidirektion Steiermark

Tolkningsfrågor

1. Måste den nationella domstolen i ett brottmål som drivs för att skydda ett monopol pröva den påföljdsbestämmelse som denna domstol ska tillämpa, mot bakgrund av friheten att tillhandahålla tjänster om den redan tidigare har prövat monopolbestämmelsen i enlighet med Europeiska unionens domstols anvisningar och denna prövning har visat att monopolbestämmelsen är motiverad?
2. Om den första frågan besvaras jakande:
 2. a) Ska artikel 56 FEUF tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att kommersiellt tillgängliggörande av förbjudna hasardspel ovillkorligen ska straffas med böter per spelautomat utan att någon absolut övre gräns för det totala påförda bötesbeloppet föreskrivs enligt den österrikiska lagen om hasardspel?
 2. b) Ska artikel 56 FEUF tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att kommersiellt tillgängliggörande av förbjudna hasardspel ovillkorligen ska straffas med böter om minst 6 000 euro per spelautomat enligt den österrikiska lagen om hasardspel?
 2. c) Ska artikel 56 FEUF tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att kommersiellt tillgängliggörande av förbjudna hasardspel enligt den österrikiska lagen om hasardspel ska straffas med frihetsberövande som alternativ till böter per spelautomat utan någon absolut övre gräns för det sammanlagda antalet påförda frihetsberövande påföljder?
 2. d) Ska artikel 56 FEUF tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som, i samband med utdömmande av påföljd på grund av kommersiellt tillgängliggörande av förbjudna hasardspel, föreskriver betalning av ett bidrag till kostnaderna för det straffrättsliga förfarandet med 10 procent av det påförda bötesbeloppet enligt den österrikiska lagen om hasardspel?